

EFTERVÅLD

KVINNORS LEVDA ERFARENHETER OCH
SAMHÄLLETS RESPONSER

Sara Skoog Waller, Fil.dr i psykologi

*Socialtjänsten kan inte göra så mycket. Ingen kan göra något.
Jag har bara fått stå och titta på, och vänta. Jag kan inte
göra något konkret. Bara vänta ut. Och så har man då ett
barn som sitter och kräks i baksätet för att hon har sån
ångest. Det har verkligen varit. Det är det värsta i allt det här.
En maktlöshet.*

Kontroll, upprepning och ständig närvaro

- Mäns våld mot kvinnor i nära relationer kännetecknas av att förövaren i hög grad upprepar våldet över tid för att kontrollera och begränsa kvinnans frihet, autonomi och möjligheter att uppfylla grundläggande behov (Dobach & Dobasch, 2004; Donovan & Barnes, 2021; Hester, 2013; Stark, 2009; 2013; Spearman, Vaughan-Eden, Heardesty & Campbell, 2023; Walby & Towers, 2018).
- Antagandet att våldet tar slut om kvinnan bara lämnar förövaren, anmäler och söker hjälp är utbrett men felaktigt (Spearman, Vaughan-Eden, Heardesty & Campbell, 2023; Kjellberg, 2024).
- Forskning visar att våldet ofta fortsätter i olika former efter separationen, att våldet tenderar att eskalera när kvinnor lämnar och att risken för dödligt våld är som högst under perioden efter separationen (Campbell et al., 2003; Campbell et al., 2009; Davies et al., 2009; Hardesty et al., 2012; Mitchell et al., 2021; Sillito & Salari, 2011; Stark & Hester, 2019; Zeoli et al., 2013).
- Eftervåldet - en reflektion på institutionell nivå av våldet i relationen (Skoog Waller, 2022)

Eftervåld är systemrelaterat

- Olika former: exempelvis psykiskt, ekonomiskt, materiellt, fysiskt, sexuellt
- Olika kontexter: exempelvis juridiska, ekonomiska, interpersonella, professionella
- Genom eftervåld gör förövaren sig ständigt närvarande i den utsattas och eventuella barns liv.
- Riskfyllt att lämna en våldsutövande partner i samhälle som saknar fungerande verktyg och system för att hindra eller begränsa eftervåld, eller som bidrar till att upprätthålla eftervåld
 - Exempel: Socialstyrelsens dödsfallsutredningar

”Han slutade inte. Han dök upp på ställen, skickade sms och mejl med hot och hat. Fick vänner att vända sig emot mig. Plötsligt stod han utanför mitt fönster och stirrade in. Jag var säker på att han skulle döda mig. Han hade ju berättat för mig så många gånger hur det skulle gå till. Och det bara fortsatte. Polisen kunde inte göra något.”

Utredning av dödfall till följd av våld i nära relationer

- Tydliga kopplingar mellan att kvinnor dödades av en partner/tidigare partner och allvarliga brister i samhällets skyddsnät
- ”Trots att brottsoffer och gärningspersoner haft omfattande kontakter med olika samhällsaktörer fick de inte det stöd som behövdes”

Kontexter där eftervåld är framträdande

Gemensamma barn

- Vårdnad-, boende och umgängesprocesser, fortsatt våld mot barn, barns behov (återhämtning, trygghet, stabilitet, vård/behandling, materiella resurser)

Ekonomi, boende och plats

- Bodelningar, rätt till boende och egendom, insatser för att förebygga upprepat våld (skyddsinsatser riktade till utsatta kontra begränsningar riktade till våldsutövaren)

Eftervåld mot mammor och barn

- Eftervåld är särskilt framträdande relaterat till det delade föräldraskapet och i familjerättsliga processer (Hamby et al., Ornstein & Rickne, 2013; 2011; Rezey, 2020; Spearman, Vaughan-Eden, Hardesty & Campbell, 2023; Tutty et al., 2023)
- Samband mellan gemensamma barn och eftervåld, relaterat till myndighets- och rättsliga system som reglerar vårdnad, boende och umgänge mellan barn och förövare (Hardesty & Chung, 2006; Stark & Hester, 2019)
- Enda sättet för en förälder att i praktiken skydda sina barn: att driva eller medverka i civilrättsliga mål gällande vårdnad, boende och umgänge, *men*:
- Barns utsatthet förminskas och förbises systematiskt i familjerättsliga processer, och våld omformuleras och behandlas som jämbördiga konflikter (Bruno, 2018; Jämy, 2022; Khaw et al., 2021; Lapierre, 2009; Radford & Hester, 2001; Spearman, Hardesty & Campbell, 2022).
- De system (t ex domstolar) som ska skydda barn från pappors fortsatta våld tenderar att vidmakthålla våldet och hindra kvinnor från att skydda sina barn (Bruno, 2016; Hardesty & Ganong, 2006; Hayes, 2012; Jämy, 2022; Skoog Waller, 2022; Kjellberg, 2024)
 - Exempel: Jämställdhetsmyndighetens rapport Uppgifter om våld är inget undantag (2022)

Våld i mål som rör vårdnad, boende och umgänge

- Regeringsuppdrag 2021
- Granskning av 814 domar gällande VBU från Sveriges samtliga tingsrätter (samtliga efter att Barnkonventionen blivit lag)
- Uppgifter om våld förekom i majoriteten av målen: 64 %
- Riskbedömningar brister
- Barnperspektiv brister
- Sällan tydligt om eller hur våldet värderats
- Uppgifter om samarbetsproblem verkar väga tyngre än uppgifter om våld
- Barn kan tvingas att bo med och ha umgänge med en våldsutövande förälder

”Föreställningar som att föräldrar lämnar påståenden om våld för att få strategiska fördelar i vårdnadsprocessen, eller att skyddat boende inte behöver betyda våldsutsatthet, förekommer bland domare Jämställdhetsmyndigheten fört dialog med.”

- Behov av kunskapshöjning
- Våld får aldrig behandlas som ett uttryck för samarbetssvårigheter
- Barnrättsperspektiv, barnperspektiv och barns perspektiv behöver stärkas
- Tvistemålsprocessen behöver ses över – alternativt förfarande
- Förtydligad lagstiftning gällande överenskommelser
- Säkerställa kunskapsbaserade metoder hos kommunerna för familjerättsliga riskbedömningar

2023:12

SÄTT BARNEN I CENTRUM FÖR TVISTEN OM DERAS LIV

Redovisning av uppdrag att följa upp hur uppgifter om våld eller andra övergrepp beaktas i mål om vårdnad, boende och umgänge

Pågående forskning

- En egen plats – stadigvarande boende för våldsutsatta (NCK)
- Eftervård och hälsa (NCK)
- Smärta bland kvinnor som utsatts för VINR (SU)
- Att fråga om våld – våldsutsatthet bland långtidssjukskrivna (SU)
- Arbetssätt för att förebygga könsstympning och nå fram med stöd och vård (HIG)

Research Article

Speaking Through Silence: The Lonelification at the Core of Domestic Abuse

Violence Against Women
1–24
© The Author(s) 2025
Article reuse guidelines:
sagepub.com/journals-permissions
DOI: 10.1177/10778012251323268
journals.sagepub.com/home/vaw

Sara Skoog Waller^{1,*} and Ulla Forinder²

Abstract

This article is based on narratives from 20 women who have experienced domestic violence and abuse (DVA). Based on in-depth interviews, we explored their lived experiences of the mechanisms and meanings of loneliness in the context of DVA. The women experienced social and existential loneliness, not as passive consequences of victimization, but through active isolating and *lonely-making* tactics inflicted on them by the abusers, as well as through responses from personal and professional networks and institutions. We present the concept *lonelification* to offer a framework for the understanding of lonely-making as a core aspect of DVA, which targets women's sense of self, reality, and connectedness.

Keywords

domestic violence and abuse, coercive control, loneliness, identity, gaslighting

My friends, family, relatives ... One by one they had to go. But it was always my decision to make. He indoctrinated me that they were so dirty and bad - one was a whore and the other one was a whore. But I was always the one who had to make the decision, and he always said in the end that "Yes, but you must decide for yourself." He wanted to make it look like it was me, even though he was the one who decided. And little by little everyone disappeared, and eventually, I had no contact with anyone.

The woman quoted above participated in the interview study on which this article is based, where we explored experiences of loneliness among victim-survivors of

¹Department of Occupational Health Science and Psychology, University of Gävle, Gävle, Sweden

²Department of Social Work, Criminology and Public Health Sciences, University of Gävle, Gävle, Sweden

*Current affiliation: National Centre for Knowledge on Men's Violence against Women, Uppsala University, Uppsala, Sweden

Corresponding Author:

Sara Skoog Waller, Department of Occupational Health Science and Psychology, University of Gävle, 801 76 Gävle, Sweden.

Email: sara.wallerskoog@hig.se

Utan mig är du helt ensam

– kvinnors levda erfarenheter av
omgivningens och samhällets ensamgörande
i spåren av mäns våld och eftervård

Författare: Sara Skoog Waller

Projektledare: Ulla Forinder

Svenska kyrkan
GÄVLE

HÖGSKOLAN
I GÄVLE

Syfte

Syftet med forskningsprojektet var att undersöka upplevelser av social och existentiell isolering och ensamhet bland kvinnor som utsatts för våld i en parrelation.

Studien syftade även till att undersöka vilken betydelse kvinnorna beskrev att omgivningens och samhällsaktörers responser hade haft för deras upplevelser av ensamhet i olika skeden.

Vidare undersökte studien vilken roll isolering och ensamhet spelade i kvinnornas liv.

Metod

Deltagare

Tjugo kvinnor som hade varit utsatta för våld av en tidigare partner deltog i studien

Genomförande

Datainsamlingen pågick mellan våren 2020 till våren 2021.

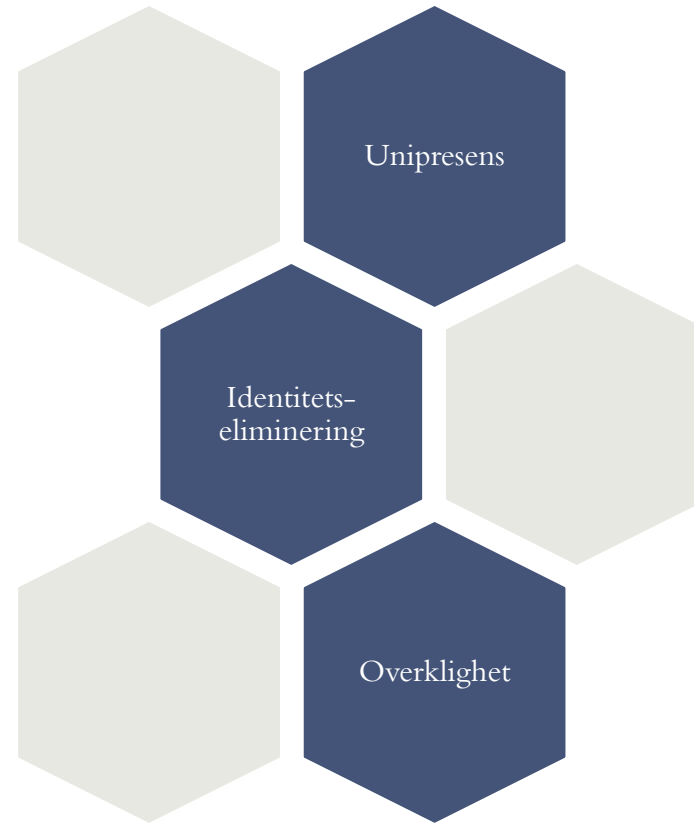
Semistrukturerade intervjuer, 1-3 intervjuer på 1-3 timmar med varje kvinna

Analys

Tematisk analys (Braun & Clarke, 2006).

Ensamgörande – flytande fångenskap

Ensamgörande

– isolering från relationer, verklighet och identitet

Mina vänner, familj, släkt... En efter en behövde de gå. Men det var alltid mitt beslut att fatta. Han indoktrinerade mig att de var så smutsiga och dåliga – den ena var en hora och den andra var en hora. Men det var alltid mitt beslut att fatta, och han sa alltid i slutet att ”Ja, men du måste bestämma själv.” Han fick det att se ut som om det var jag, trots att det var han som tog besluten. Och tillslut var alla borta, och jag hade ingen kontakt med någon.

Före separationen

Han krävde 100% uppmärksamhet hela tiden så jag kunde ju inte gå och natta barnen och läsa en bok för barnen. Han blev upprörd om jag ville natta barnen och han inte fick uppmärksamheten liksom, och... jag funkade inte som mamma. Jag fick aldrig tid för barnen. Och så kan jag känna ofta, att jag kunde ju gå. Även om det påverkar mig så kunde ju jag lämna. Men barnen är ju kvar hos honom.

Före separationen

Mina vänner, min familj, mina släktingar... De försvann en efter en. Men det var alltid mitt beslut att fatta. Han indoktrinerade mig med att de var så smutsiga och dåliga - den ena var en hora och den andra var en hora. Men det var alltid jag som skulle fatta beslutet, och han sa alltid på slutet att "Ja, men du måste bestämma själv". Han ville få det att se ut som om det var jag, trots att det alltid var han som bestämde. Och så småningom försvann alla, och till slut hade jag ingen kontakt med någon.

Före separationen

Och det var också om småsaker. Stängde dom toalocket för hårt, eller råkade dom slamra med besticken mot tallriken eller råkade man spilla. Vi fick tassa på tå allihop. Och han blev arg på barnen för allt möjligt. Och dom stängde in sig på äldsta dotterns rum när han skrek på mig och sådär, för att slippa höra allt bråk. Ja, han var svartsjuk på barnen också. Och jag var jättebegränsad.”

Före separationen

Det var så överkligt. Jag satt där och berättade om våldet och dom ville att jag skulle försöka ta hans perspektiv och la ansvaret på mig. Som att det var vilket relationsproblem som helst.

Efter separationen

Det spelade ingen roll att barnen berättat om våldet mot mig. Efter att vi hade separerat så hade han ju umgänge med barnen varannan helg. Och då var det ett tillfälle när det slutade med misshandel av min minsta son. Så att polisen fick åka dit och hämta honom.

Efter separationen

Jag har alltid känt att det är ett våld. Jag vill bara skala av mig huden för jag känner mig så äcklig. Särskilt när jag suttit i domstol och jag suttit och är helt förstörd och berättar vad jag och barnen blivit utsatta för. Att vi hotats till livet, att jag nästan fått mina ögon utpetade, att jag blivit iväggkastad höggravid. Och så sitter domaren och bara svarar "Ja, och hur ska vi göra nu då med umgänget?" Och jag satt och förklarade att vi bodde på skydd. Det spelade ingen roll.

Efter separationen

Han var ju väldigt arg under umgängen och gjorde illa dom. Han nöp tvååringen, gjorde illa och tog hårt i barnen. Han tog barnens telefoner. Och då var inte jag där, så dom hade ingen. Men det hade ju blivit bestämt av domstolen att dom skulle ha det så. Och dom var ju så himla ledsna när dom kom hem. Och jag ringde till socialtjänsten och berättade precis allt. Och jag fick ju inte alls något gehör. Dom sa att det där är en process som ni har och vi kan inte bry oss om det. Jag tänkte att dom måste hjälpa när barnen utsätts för våld under umgänget. Men dom kunde inte göra något. Barnen var tvungna att fortsätta åka dit. Och jag kände bara att det var jättehemskt.

Efter separationen

Eftersom det inte är nån som tror på mig och mina barn när de berättar om pappans våld och ingen vill se eller vara med när det här händer eller vid överlämning, så kan inte jag bevisa att det här händer, eller att dom vägrar och springer hemifrån eller kastar stolar och blir helt panikslagna när pappa ska komma och hämta. Det är ingen som vill se det. Så jag får bara själv berätta det, och det är ingen som tror på det. Jag hade ju önskat att det var socialtjänsten som hade ansvar på nåt vis, att någon utomstående var med vid överlämning. När det var i umgängeslokalen då fick jag ju brev hem att "Om inte alla barnen kommer till umgängeslokalen då ska du betala vite", 5000 kr per tillfälle, en gång i veckan, och då var jag helt liksom. Det kan inte vara sant. Och jag ringde för att fråga "Finns det inte någon som kan komma och vara med och se att jag gör verkligen allt jag kan för att dit alla barnen?" men det var ingen som kunde komma eller följa med eller se vad jag gjorde.

Efter separationen

Det var så otydligt, och kändes förminskande både när det gällde det som jag och barnen hade berättat. Jag har stött på personer som varit rädda själva för att ta parti för barnen. De skrev om konflikter istället för våld. Det var förminskande. Det stod ingenting om våld. Utan det stod bråk, och i ordet bråk då känner jag att jag pekas ut som jätteinvolverad. Fast jag har varit utsatt och gjort mitt bästa och stått upp för barnen så beskrevs jag som ansvarig för "bråk" och i "konflikter i relationen". Och det är ju jätteviktigt att det blir rätt i skrift när det är rättsliga processer eftersom det är det som dom läser.

Den yttersta konsekvensen

SVERIGE

Pappan mördade mamman inför barnen – fick ha kvar vårdnaden i fyra år

Uppdaterad 2023-04-17 Publicerad 2023-04-13

Camilla fattade beslutet att ta hand om sin mördade systers tre flickor direkt på morgonen efter det brutala mordet. "De hade ingen annan, så enkelt är det ibland" säger hon. Foto: Mats Andersson

Tommy torterade och mördade sin sambo Maria inför parets döttrar och deras mormor. Obduktionen visar att Maria hade ett hundratal skador över

Papporna behåller vårdnaden – fast de dödat barnens mamma

164 barn har under 2000-talet upplevt att pappa dödat mamma. Vart tredje barn har sin morddömda pappa som vårdnadshavare, avslöjar Aftonbladets nya granskning.

Nu kräver experter att lagen ändras.

Text: [Kerstin Weigl](#)

Publicerades i Aftonbladet 16 juli 2018

Svea hovrätt på Riddarholmen (arkivbild). Foto: Leif Johansson/TT.

Pappan fick ensam vårdnad trots misshandel

16 min [+](#) [Min sida](#) [Dela](#)

Publicerat torsdag 7 februari 2019 kl 15.28

En dom i Svea hovrätt har orsakat stora protester.

Det handlar om en vårdnadstvist där en pappa, tidigare dömd till fängelse för misshandel, tilldöms ensam vårdnad om sina barn.

Umgänge till varje pris?

Nyheter / Våldet mot kvinnor

Tintin, 8, hittades död efter umgänge med pappa

Familjen kräver lagändring: "Inga fler barn ska behöva dö"

Linda Hjertén

Uppdaterad 2023-01-22 | Publicerad 2023-01-18

Kaliber

Alla avsnitt

Om...

Kontakt

En mammas mardröm – För “barnets bästa” | Del 1

30 min - mån 24 feb kl 06.00

Om hur svenska domstolar tvingar mammor att lämna sina barn till dömda barnförövare. Del 1/2. Vi vill varna för skildringar av sexuella övergrepp mot barn.

Foto: Gordon Johnson/Mohamed Hasan/wal_172619/Pixabay. Bilden är ett montage.

I över 20 år har domstolar dömt barnförövare till behandling för sexualbrottslingar – utan bevis på att vården fungerar.

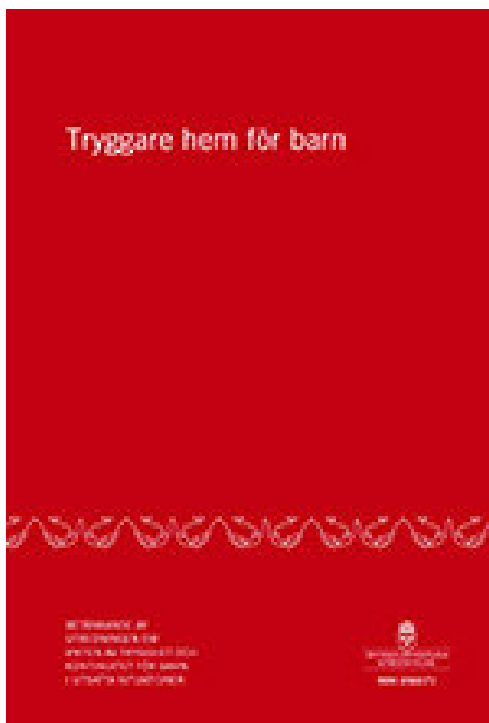
– Jag menar på att det är som ett experiment som har fått fortgå utan någon form av ordentlig utvärdering, säger advokat Camilla Orefjård är specialiserad på barnfrågor.

Kaliber har gått igenom hovrättsdomar under femårsperioden 2016-2020 där en förälder är dömd för sexualbrott mot barn eller barnpornografibrott. Det rör sig om 300 dömda barnförövare. Och vi stöter gång på gång på fall där straffet blir skyddstillsyn och behandling istället för fängelse.

Sexualbrott mot barn och barnpornografibrott

Tryggare hem för barn

Lagstiftningskedja

- 2021 – Regeringen tillsätter särskild utredare: se över regler i föräldrabalken om vårdnadsöverflyttning, adoption och umgänge
- 2023 – Utredningen överlämnar betänkandet *Tryggare hem för barn*, SOU 2022:71
- 2024 – Lagrådsremiss: Regeringen föreslår ändringar i föräldrabalken
- 2024 – Proposition och omröstning: Regeringen föreslår ändringar i föräldrabalken som bifalls av Riksdagen
- 2025 – Ändringarna i Föräldrabalken gäller från 1 januari 2025

Härigenom föreskrivs i fråga om föräldrabalken¹
dels att 6 kap. 2 a, 8 och 15 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas sju nya paragrafer, 6 kap. 19 a § och 20 kap.
9–10 c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

2 a §²

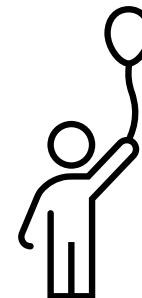
Barnets bästa ska vara avgörande för alla frågor om vårdnad, boende och umgänge.

Vid bedömningen av vad som är bäst för barnet ska det fästas avseende särskilt vid

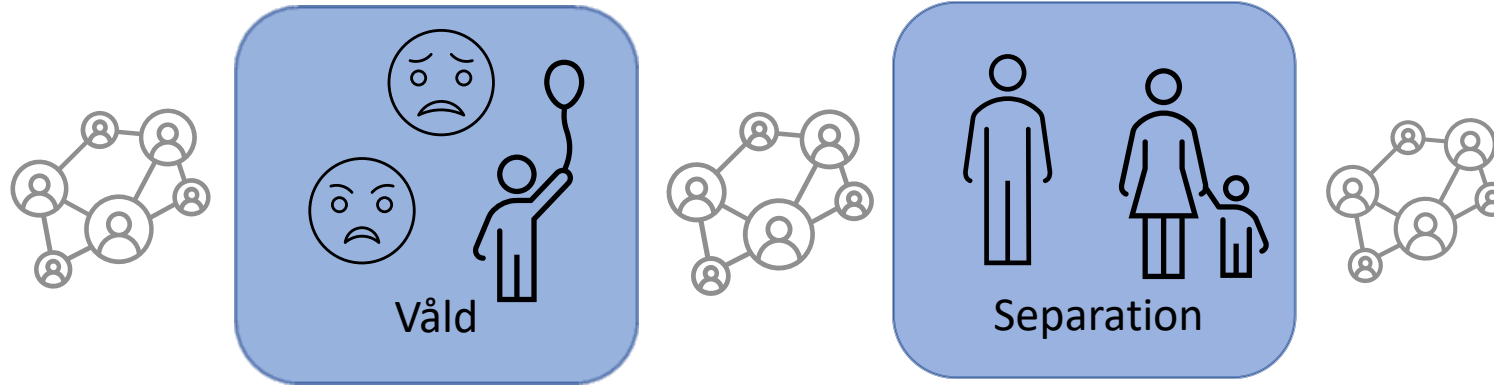
– risken för att barnet eller någon annan i familjen utsätts för övergrepp eller att barnet olovligen förs bort eller hålls kvar eller annars far illa, *och*

– *barnets behov av en nära och god kontakt med båda föräldrarna.*

Vid bedömningen av vad som är bäst för barnet ska det fästas avseende särskilt vid risken för att barnet eller någon annan i familjen utsätts för *våld eller annat* övergrepp, eller att barnet olovligen förs bort eller hålls kvar eller annars far illa.

Strukturer och processer i VBU-mål där våld aktualiseras

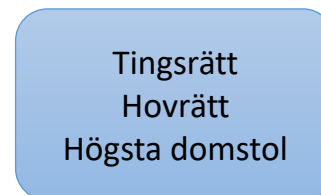

- Orosanmälningar
- Utredningar (BBIC)
- Stödinsatser

- Muntlig förberedelse
(interimistiskt beslut)
- Samförståndslösning
- Huvudförhandling

- Samarbetssamtal
- Snabbupplysningar
- Vårdnadsutredning

Familjerättens utredningar inför sammanträde/förhandling

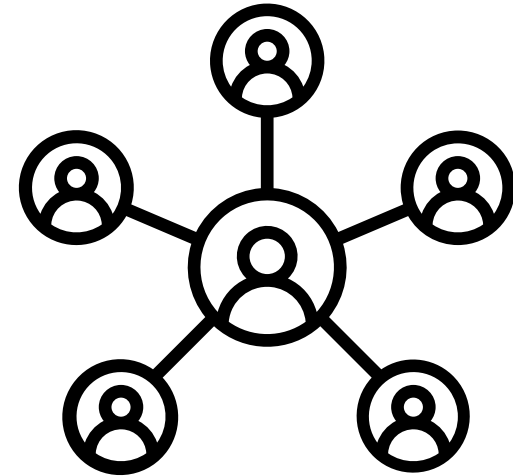
Snabbupplysningar inför muntlig förberedelse, Vårnadsutredning inför huvudförhandling

- Samtal med barnet
- Samtal med den skyddande förälderns
- Samtal med den våldsutövande föräldern
- Referenssamtal, personliga nätverk
- Referenssamtal, professionella nätverk (skola, elevhälsa, sjukvård, t ex BUP)
- Orosanmälningar, utredningar, beslut, journalanteckningar hos socialtjänsten
- Förundersökningar, utredningar, domar i brottmål
- (- Utdrag ur socialregistret)

Därutöver kan parterna lämna in bevisning, och domstol kan begära in ex. handlingar eller expertvittnesmål

Exempel på hur våld kan synliggöras VBU-mål

- Professionella nätverk som fångar upp våld, tar en aktiv roll, samverkar, orosanmäler och vittnar
- Noggranna beskrivningar i socialtjänstens handlingar
 - “Beslutar att inte inleda utredning då barnet anses skyddat”
 - “Beslutar att inte inleda utredning då barnet bedöms vara skyddat eftersom hon bor hos sin mamma och eftersom barnet inte har umgänge med pappa”
- Noggranna riskbedömningar kopplat till våld i familjerättsutredningar

Könad rätt till egendom, plats och autonomi i tid och rum?

Förgivettagande att det är de våldsutsatta kvinnorna och barnen som ska lämna

- Insatser för att förebygga upprepat våld bygger på skyddsinsatser riktade till kvinnan snarare än på begränsade insatser riktade till mannen

Förhalade bodelningar

- Mannen är oftast den ekonomiskt starkare parten
- Ingen borte gräns för hur lång tid en bodelning kan ta
- Låsta tillgångar och höga privata kostnader för den utsatta

Bristande tillgång till boende för kvinnor som behövt fly våldsutövande män

- Långa vistelser i skyddat boende, flera flyttar mellan tillfälliga boendelösningar
- I värsta fall hemlöshet eller flytta tillbaka till förövaren

Kommuner *rekommenderas* hjälpa våldsutsatta med stadigvarande boende

- Ingen utkrävbar rätt, olika kommuner har olika lösningar

Svår situation för kvinnor och barn som lever gömda

- En mängd praktiska problem i vardagen, ständiga hot om att bli röjda
- Lever med begränsad livsutrymme och frihet och svagt stöd från myndigheter

Före separationen

Jag hade inget jobb och ingen ekonomisk trygghet och han hade kontroll på pengarna. Han hade bilnycklar. Ja, allt. Vi bodde ganska långt ut på vischan, och det enda sättet att ta sig var ju med bil, och då satte han i system att gömma bilnycklar. Han kunde skruva ur tändstift ur bilen och såna saker. Jag fick åka och handla, men då hade han ju också koll att det inte tog för lång tid för då ringde han och kollade.

Före separation

Han var fruktansvärt kontrollerande. Jag kunde inte gå utanför dörren alls. Han ringde hela tiden. Jag försökte jobba ett tag men han ringde mig 64 gånger under en dag på jobbet. Så att jag kunde ju inte jobba eller plugga eller umgås. Det gick inte. Han hatade alla som jag kände.

Före separation

Men allt som utgjorde ett hot mot hans kontroll över mig triggade ju igång våldet. Och ju större hot det var mot hans kontroll, desto allvarligare våld blev det ju. Och mer livsfarligt.

Efter separationen

Så jag och barnen fick bo i en lägenhet som soc ordnade i tre månader medan han bodde kvar i mitt hus, och polisen sa att det gick inte att göra någonting även om du äger huset och alla saker. Så han förstörde huset, brände upp kläder, slog sönder möbler och slängde ut genom fönstren. Och grannarna ringde polisen men dom kunde inte göra något. När jag också åkte dit sa en polis till mig att "Det är nog bäst att du åker härifrån nu så att ingen skadas.

Efter separationen

Nej, och mitt barn var helt förstört och skrek och grät och "Jag vill inte vara här!". Men nu har hen accepterat sitt öde. Men hur förklarar man det, att man måste flytta igen för att en myndighet har röjt oss och så ser samhället ut? Vi kommer inte undan honom. Och det har varit det värsta för mig - att tänka på vad dom utsatt barnen för.

Efter separationen

En timme i taget, det är mitt motto. Men jag ser ingen framtid. Eller att jag kan planera nåt. Jag har inget intresse längre överhuvudtaget. Jag orkar inte läsa en bok. Jag har inga vänner. Ingen alls här. Så det är ju väldigt tungt. Just det här att man känner att man har inget kvar.

Efter separationen

Jag hade ju polisanmält i Sverige också men här sa polisen att dom inte kunde göra något. Jag var ju jätterädd. Han stalkade mig med meddelanden, telefonsamtal, mejl, även till mina vänner och familj, och allt man kan tänka sig. Han kunde skriva att han var utanför min dörr. Det pågick i sex månader. Men när jag polisanmälde i "land X" så tog dom direkt kontakt med honom och hotade med att arrestera honom om han fortsatte, och efter det har jag inte hört någonting alls mer från honom.

Betydelsen av sammanhang

Så jag ville inte leva. Jag ville köra ihjäl mig och mina barn för att dom skulle få slippa allt. För det fanns verkligen ingen annan väg ut. Men sen fick jag kontakt med M på kvinnojouren, och det var hon som räddade oss för hon var med mig sen till socialtjänsten och i dom rättsliga processerna. Och det betydde ju allt. För jag var helt paralyserad när jag var där på socialtjänsten så hon blev ju jättejätte viktig. Och hon kunde skriva och fråga mig på kvällen eller på morgonen, liksom "Hur är det nu? Hur går det nu?"

Fortsatt våld och ofrihet trots att hon lämnar

- Eftervåldet upprätthölls och förstärktes av myndigheter och beskrevs som värre än våldet i relationen
- Kvinnorna fortsatte att leva med begränsade friheter och rättigheter

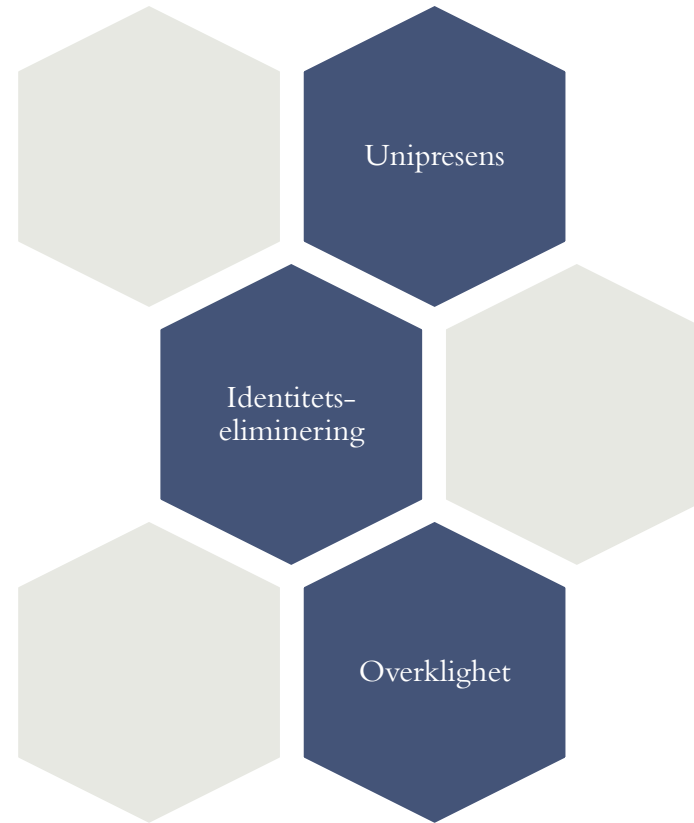
Konstant överlevnadsläge

- Förövaren och våldet var fortfarande ständigt närvarande
- Kvinnorna var tvingade till fortsatt anpassning för att undvika våld (motstånd)
- Hindrade från återhämtning och att 'gå vidare'

Begränsade möjligheter att uppfylla sina egna och barnens grundläggande behov

- Trygghet och säkerhet
- Relationer och tillhörighet
- Identitet och livshistoria
- Arbete och fritid
- Framtid och förutsägbarhet

Ensamgörande – flytande fångenskap

Tack för att ni lyssnade!

Kontakt:

sara.skoog.waller@nck.uu.se

sara.wallerskoog@hig.se